

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztési iroda: Versecz, Iktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben öv. Kirchnerné (életeli és rendelő irodájában (az Andrássy-setéteri és iskola-utca sarkán levő Kadics-féle házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: **Perjéssy Lajos.**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszámítások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítottatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekot kerjük pénteken délig beküldeni.

3. évfolyam.

Vasárnap 1894. évi augusztus 26-án.

34. szám.

Versecz 1894. aug. 25.

A magyar nemzet szabadságszeretetének, jogérzékének, a testvériség szent érzelmeinek nemességéről legékesebben beszélő példa a minden tisztességet s szemérmert levetközött nemzetiségi izgatók hártart nem ismerő vakmerősége.

Az államalkotó magyar faj vallási türelmének legkézzelfoghatóbb bizonyítéka, az egyes hitfelekezetek oly mértékben élvezett s napjainkig különös tiszteletben részesült autonómiaja, melynek védpalástja alatt évről-évre gyermeki lelkek százezrei fosztattak meg ártatlanságuktól s neveltettek e honnak áruló polgáraivá. Ily körülmények között méltán kérdezheti a haza sorsán aggódó bármely polgár, hogy:

Van-e létjoga Magyarországon oly felekezeteknek, melyek iskoláiban sem Istennek dicsőségére szolgáló, sem a haza javát célzó tanok nem hirdettetnek? Hisz a keresztény vallás a szeretet vallása, melynek tanaival épen azért lehetett az ó- és középkor bálványisteneit összezuzni, mert abban legfőbb volt a mindent megbocsátó szeretet. A mely iskolából a szeretet tanai ki vannak zárva; a mely templomban a törvények

iránti engedtlenség, a fajgyűlölet igéi hirdettetnek: ott a létjogosultság fundamentuma kell hogy megszünt légyen ugy isteni, mint az emberi törvények értelmében. Mert ily intézményt, legyen az templom, iskola, zsinagóga vagy bármi, egy jogállamban, ha csak az anárkhia káoszát nem akarják az állam sorsának intézői létesíteni, — meg-tűrni nem szabad.

Nincs Magyarországon olyan értelmes fejű olvasott ember, ki ne tudná, miszerint Németországban Elzászt és Posent, Oroszországban Besszarabiát minden eszközökkel, ez utóbbit talán még kancsukával is igyekezik magának nemzetesíteni mind a német, mind az orosz. Miért ne volna hát joga a magyar államnak is minden vonalon felállítandó nemzeti iskolák által magyar-nemzeti tanügyi politikát létesíteni? Azért, mert kevesen vagyunk? Ez nevetséges érv, elfogadása pedig határozottan veszedelmes.

Első helyen említendő legfőbb akadály az, hogy az állam-hatalom képviselői nemzeti ébredésünk korszakában, a liberalis szellemtől áthatott törvényeink alkotásakor, vagy nem akartak, vagy nem tudtak maguknak, az oktatásügy terén oly jogokat biztosítani, melyek érvényesítése mellett a nép nevelése hazánkban, szellemben és irányban másképp ne fejlődhetett volna, mint magyar nemzetivé.

Ha tudott a törvényhozás létesíteni egységes igazságszolgáltatást, ha tud egy olyan óriási hadsereget fentartani, mely akár német, akár magyar parancsszóra, minden perczen kész hazáját és királyát élete árán megvédeni: ha tudott előállítani hazánk óriási területén perczeni pontosságra működő közlekedési tervezetet, miért nem tud akkor oly tanügyi viszonyokat teremteni, melyek góczpontja nem a különféle, — mint a példa bizonyítja sok esetben, — hazafiatlan felekezetek papi-kongresszusa, hanem a magyar parlament vezérlő szelleme, a kultusz-miniszterium tanfelügyelőségével, világitó szövetkeke pedig az ezrekremenő, népünket, hazánkat igazán szerető tanítóóság?

A régi idők mulasztásait, — mert a késlekedésben nagy veszély rejlik, — a lehető legsürgősebben pótolni kell: ezért az ország kormánya, mely mig magyar él. Buda áll, e honban nem lehet más, mint tisztán magyar, biztosítson magának a népnevelés terén is olyan jogot, mint a minövel alkothat az igazságszolgáltatás érdekében mindenkire egyenlő kötelező törvényeket, mint a minövel a hadsereg számára megszavaztatja az ujoncz-jutalékot vagyis a véradót, vagy mint a milyennel közlekedési kereskedési, kereskedelmi s ipari törvényeket alkothat.

Nemzeti kulturánknak másodsorban igen

Tárca.

A fészek veszélyben.

— Csókolom kezét, Margitka, jó reggelt kívánok!

— Jó reggelt, Miklós, felelt vidáman a szép menyecske, mar ily korán hivatalba megy?

— Igen, hivatalba megyek, hanem nagyobb csodalkozással kérdehetném én, hogy maga hol jár itt Margitka, ilyen jókor reggelt?

— Nincs itthon az uram, behívták fegyvergyakorlatra, hat itt vagyok most mamáék nál, onnan jövök s sietek haza rendbehozni a magam házat. Bizony, mar nyolcz nap óta szalmaözeveg vagyok!

Nem igen látszott rajta, hogy siet. Hanem igazán szép volt hanyag reggeli toilettéjében; üde mint egy lány s friss és mosolygó, mint az előtt, hajdan — alig négy hónap előtt.

Valahonnan, igen távolról, rokonok voltak. Aztán egymás szomszédságában nőttek fel, megszokva a kölcsönös bizalmaskodást, a mi olyan kedélyessé teszi a kisvárosi fiatalságot.

Réthati Miklós ma látta először az esküvő óta. Mikor a templomból visszatértek, ő is ott állott a bámészkodók között s szertartásos gratulációval udvozolta a bájós menyasszonyt, ki mosolyogva boldogan ult a férje oldalán és élénk taglejtéssel viszonzotta a Miklós köszönését, mint az öt perces menyecskek szoktak,

kik a házasséletről mindössze annyit ismernek, hogy immár fokotó alatt vannak.

Most, hogy véletlenül összetalalkoztak, egy szempillantással áttekintették az egész város-végi széles nagy utcát ahol alig lehetett egy-két embert látni. Majd egymásra néztek, az asszonyka szemei egy csomó kérdést fejeztek ki, a férfé mohó, édes vagyat, mint az az álom, melynek emléke még mos is ott reszket valahol a szive mélyén.

Különben pedig ez az álom legkevésbbé sem akadályozta abban, hogy a legújabb divat szerint öltözködjék s piros selyem zsebkendőjében egy illatszerkereskedés kirakatának minden ingerét összegyűjtse a mille fleurs-től kezdve az ylang-ylang-ig.

A hogy a Patakyék lakasa elé értek, észrevették, hogy az ablakban könyököl az erősen hizott, kevésbé szép, nem is egészen fiatal, de gazdag Patakyné. Mindketten köszöntek neki.

— Ilyenek a mai házasságok, dörmögte Miklós és daczosan nézett a Margit szemei közé.

— Hát ez ellen ugyan mi kifogása van? kérdezte az asszonyka. A férje szép fiatal, keresett orvos, az asszony gazdag és előkelő családból való. Egészen összeillő pár.

— Épen mint maguk! felelte ingerülten a férfi.

— Nem értem, rebegte halkán az asszonyka,

azt hiszem Miklós, nem érdemlem meg magától, hogy sértegessem.

Ajaka szögletén olyan pityergés-féle vonás rándult at s a fiatal ember sajnálkozva nézett a szomorú, kedves, szép arczra. Megbánta a mit mondott, elkezdte kérlelni.

— Ne haragudjék, hiszen nem ugy értetem én azt, Margitka! De látja, olyan kimondhatatlanul fáj az nekem, hogy maga a — másé . . . Soha sem hittem volna, hogy nem az én feleségem lesz . . .

— Tehetek én róla? Itt voltam előtte, nem kellettem!

— Nem kellett? Hiszen éppen az volt a szerencsétlenség, hogy már egészen a magaménak tartottam! Mennyit almodoztam, hogy fogom simogatni azt a szép szöke haját, hogy fogom ölelni, csókolni azt a sima, fehér nyakat, piros ajkat, puha kis kezét . . . Margit . . . hogy is mehetett ahhoz a goromba hadnagyhoz?

Margit igen közel állott az elérékenyedéshez.

— Ha igazságos volna, Miklós, nem kérdezne ilyet tőlem. Csak nem maradhattam vonalynak, világ csufjának? Aztan Förster derék, jellemes ember, nem is csunya: igaz, hogy most nagyon haragszom rá, képzelje nyolcz nap óta van tavol s még egy levelet sem írt! En mindig vártam, mikor szól hozzám maga egy szót. Miklós, arról . . . tudja? . . . Mikor a férjem megkért, még én kérdeztem magától, hogy mit

nagy akadály az, hogy államkormányzatunk az oktatásügygel szemben felügyeleti jogát nem érvényesíti oly mértékben, — a legkisebb részletekig menő pontossággal, mint azt e téren kellene.

Erősen hátrálja nemzeti kulturánk fejlődését a nagy társadalomnak a nevelésügy iránti határtalan közönye. Csak pár példát említek itt fel. Ugy a mezőgazdaságban, az értelmetlen, tudatlan munkás osztály által okozott károknak ki adja meg az árát legjobban? a gazda, a tulajdonos közönség s mégis míg egy vadászat még a szomszéd megyék intelligenciájáról is összehozza, addig az iskolák iránt egy-két hivatalosan ott unakozó személyen kívül nincs érdeklődés senkiben: vagy míg egy pásztor és kerülő felfogadása általános érdeklődést tud kelteni bármel községben, addig a gyermekek iskolába járatásával számtalan helyen nem törődnek. Tehát egy jól nevelt agár vagy szép fejlődésű paripa iránt — tisztelet a kivételeknek, — melegebb az érdeklődése országszerte előkelőségünknek, mint a gyermekcsereg 100 ezreinek szellemi fejlettsége iránt!

Fel kell tehát rázni a nagy közönséget apáthiájából társadalmi téren, sajtó útján. A hol nincs, meg kell alapítani a munkás, tevékeny népnevelési egyesületeket. A hol ilyenek vannak, de aluszak, vagy pedig csupán egy-két virágos toaszt meghallgatása végett gyűlnek össze közebedre, ott a lustaságot ki kell üzni a tagokból s a díkezőzés helyett szorgalmas munkára kell őket ébreszteni.

Az iskola nagy gondots meleg érdeklődést igénylő kincse legyen urnak és szegénynek egyaránt.

Ezt hangoztatjuk mi, hangoztassa az

mond hozzá? Maga vallat vont, mamának kezét csókolt, aztán azt mondta, hogy el megy négyheti szabadságra,

— S mikor hazajöttem, már jegyet is váltottak — Láska Margitka, én, a ki akkor egy szerény jövedelmű aljegyzőcske voltam, hogy léphettem volna maga elé azzal a kéréssel, hogy ossza meg velem azt a darab kenyeret, a mi magamnak is alig volt elégséges?

— Pedig szívesen megosztottam volna s ketten talán inkább is jóllaktunk volna vele!

Miklós nem felelt, valami keserűség szorongatta a torkát. Ime, itt volt előtte ez a szép, imáandóan kedves nő, csak egy szót kellett volna szólania érte, vagy tán ezt se, csak kinyújtania kezét és elvenni, mint egy szivart az asztalról. Düh és irigység tépte a szívet. Miért éppen az a goromba? Tud-e az bánni egy ilyen finom portékával?

Nagyon közel értek már a Margit lakásához. Rétháti Miklós agyát az emlékekkel együtt elfutotta a vér. Remegő suttogással hajolt a szép asszony felé.

— Mondja csak, édes Margit, nem lehetne ezen . . . segíteni?

— Segíteni? Hogyan?

— Válgon el! rebegé a férfi.

Az asszonyka arcán elébb meglepetés, majd aggodalmas komolyság volt kifejezve. — Szemei borusan, szomoruan tapadtak a férfi szelid, csengő arcára. Sajnálta ezt a fiút. Megállt a lakása kapuja előtt, odanyújtotta kis kezét a fiatal embernek s míg ez heves, hosszú csókot nyomott a puha, fehér, husos kezecskére, Margit elpirult . . . Sietve, odavetöleg azt mondta neki:

— Itt akár az egész utca is megfigyelhet bennünket. Jöjjön fel egy fekete kavéra majd ebéd után.

* * *
Izgatottan futott fel elsőemeleti kis laká-

egész magyar sajtó országszerte, míg csak az egész társadalmat munkás tevékenységre nem ébreszti az egész vonalon.

Napi hírek.

R. Nikolics Sándor főispánunk, a ki Herkulesfürdőben keres üdülést, jövő hó közepén valószínűleg visszatér városunkba.

Hymen. Weitner Ferencz, paulisi segédjegyző, fia a széles körben ismert Weitner Ferencz paulisi körjegyzőnek, eljegyezte özv. Kurkay Sándorné bájós leányát Irmát.

Hymen. Kohn Leo mechanikus eljegyezte Berger Emmát, Berger Herman festő leányát.

Szt. István ünnepet a sok évi tradíciókhoz híven, ez idén is fényesen ünnepelte meg városunk lakossága. A rom.-kath. templomban az ünnepi misét Lászlóffy László esperes czelebrálta, melyhez a helyben allomaszó 7-ik honvéd ezred egy százada, s a méntelep egyik százada is kivonult. A katonaság a szokásos disztüzeket is megadta, melyek mint rendesen, sikerültek. Megemlítendőnek tartjuk ez alkalommal, hogy Szent István a „magyarok első királya”, sehogysem szolgált arra, hogy halála után 862 évvel a verseczi lövészegylet legénysége disztüzeinel, az osztrák himnuszját játszsa.

Halálozás. Veronics Angela, Veronics József könyvnyomdász felesége, e hó 23-án csütörtökön délelőtt 11 órakor, rövid szenvedés után elhunyt. Temetése pénteken délután volt, az ismerősök nagy részvete mellett.

Kossuth Lajos napját két év előtt fényes bankettel ünnepeltük: a haza apjának ugyan azon évben volt 90-ik születés napját is; — mult évben — miként tavali számunkban megírtuk Lajos napját csak szoros barati körben ünnepeltük; és ez évben, midőn drága hamvai már a haza szent földjében pihennek, talán megfellekedtünk? — Korantsem! Nyilvános ünnepelést nem rendezhettünk, tiltotta az a szívünkbe borult mély gyász, hanem a hol csak megültek magyar körökben valakinek névnapját, megemlékeztek a boldogult Kossuth Lajosról is. Bizonyoságot tehet erről a reporter, ki egy pár ily névnapon megfordult. Az egyik a hol a véletlen úgy hozta magával, hogy éppen többen voltunk együtt, kik a két év előtti banketten dicitioztunk. Riger bacsi az őshonvéd említette fel feledhetlen emléket, — nem sokat beszéltünk, — hisz a szív igazi fajtalma néma, — összekocintottak poharunkat egy-egy könyfegyagott a szemekben, s közös sohajtasunk aldat kívánt poraira, s általa és általunk forron szeretett hazára!

sara. A lépcső egyik fokán majd felborította sietségében a vizes kupát s haragjában összeszamarazta a szakacsnet: miért teszi utjába a konyhaedényt?

Odafent sem volt meglegedve semmivel. Izléstelennek, olyan mondvasínálnak tűnt most fel előtte ez az egész fészék, a mint beleképzelte férjét, a mogorva, komoly, pedáns királyi ügyészt. Nem is ilyen férj való neki! Micsoda ember ez? Nyolcz nap óta távol van s csak egy levelet sem kívánt még írni a feleségének. Bizonyosan akadt ott valami kalandja s talán más asszony iránt kedélyesebb is tud lenni, mint itthon. Mert itthon csupa komolyság, kiálthatatlanul komoly ember, nincs benne kedély, a mivel környezetet egy kissé felvillanyozná. Ilyen mogorván élje-e ő le egész fiatal, ragyogó életét?

A tükörbe pillantott s elkezdte magát rendezgetni. Gondosan művészi csomókba szedte hosszú, szőke hajfűteit, aztán eszébe jutott, hogy a sötétkék babos ruhája mennyire tetszett egykor — Miklósnak. Elkomolyodott. Szegény fiu, miért is nem merete megkérni!?

Pedig milyen, egészen más élete volna mellette! Mennyi előkelőség, mennyi érzelem van e fiuban! Milyen tüzzel, szenvedélyvel beszélt legényalmainról! „Válgon el!” Ugy csengett vissza fülebe e szó mint valami szerelmes költő dala a sovargott menyei üdvösségről. El, el is válik, fiatal szívének repesésre, öröme, boldogságra van szüksége, csak nem fogja magát így elemészteni?

S ebben az okos, csinos fejecskében egyetlen mentő gondolat se jutott a szegény, mogorva férj javára, elítélte teljesen, feltétlenül; a nélkül, hogy csak meg is kísérelte volna vissza-idézni emlékébe azokat miket négy hónapi hazasételének tartama alatt férje karjai között eltöltött, s még kevésbbé képzelte maga elé a nap hevétől tikkadt, forró mezőséget,

Porucz Emil oraviczai aljárás bírót a nagyméltóságú igazságügyi miniszter úr Dettára nevezte ki járásbírónak.

Honvéd ezredünk két derék tisztje Benesch László és Juga Traján tartalékos hadnagyok, a tetlegesítési vizsgát Budapesten jó sikerrel állották ki. Örömmel üdvözljük!

Díjnyertes lövészek A nagybecskereki királylövésztnél a következő idevaló lövészek nyertek díjakat: Klevetay L. 40 koronát, Hack M. 30 koronát, Fiertz E. 3 cs. és kir. aranyat és Hofmann R. 20 koronát.

Katonai lóvásár. Szeptember hó 24-én Temesváron és október hó 1-én Mramorakon katonai lóvásárok lesznek. Az érdeklődőket ez úton figyelmeztetjük.

A 7-ik honvéd gyalog ezred őszi gyakorlati e hó 21-én vették kezdetüket. Ez alkalommal mintegy 1200 tartalékos hivatott be.

A verseczi magy. kir. állami főreáliskolájánál a tanulók felvétele és beiratása szeptember 1-én 2-án és 3-án lesznek, naponta d. e. 8 órától — 12 óráig.

A javító és pótvizsgálatok a beiratásokat megelőzőleg augusztus hó 30-án és 31-én a d. e. órákban tartatnak meg, és ugyanakkor a más tanintézetből jövő tanulóknak — esetleg szükséges — felvételi vizsgálati is.

A felveendő személyesen, szülőik gyámjaik vagy ezek megbízottjai kíséretében tartoznak az igazgatóságnál jelentkezni.

Az első osztályba csak olyan tanuló vehető fel, ki élete kilenczedik évét már betöltötte és ki tizenkét évesnél nem idősebb.

Bármely osztályba lépő keresztlevelét, vagy születési bizonyítványát s utolsó iskolai bizonyítványát bemutatni tartozik, ezek nélkül fel nem vétetik. — Ezenkívül himlőoltásról szóló bizonyítványát is hozza el magával.

A felvett tanuló fizet 3 forint felvételi díjat, 1 forintot a könyvtár gyarapítására és 50 krajczárt értesítőre, tehát összesen 4 forint 50 krt.

Az évi tandíj 24 frt. — ebből az első részlet október 15-ig a második részlet december 1-ig; a harmadik márczius 15-éig, a negyedik május 1-éig pontosan befizetendő.

melyen a férje izzadó gerinczével robotolja a fegyvergyakorlat köteles faradalmait, s talán még akkor is, onnan is hazagondol komoly lelkével arra az edes kis fészekre, a mit ő olyan izléstelennek, olyan mondvasínálnak lát e pillanatban.

Délben leult a terített asztalhoz, de alig evett valamit; újjai idegesen jártak a kés, kanál, villa kozott. Majd türelmetlenül nézett az órára: hat sohasem lesz már két óra? Odakészítette az asztalra a fekete kavés kis ezészeket s a csillogó sargaréz kávéfőző alatt meggyújtotta a szeszt, azután belebámult a lobogó kekes langokba.

Szive erősen dobogott. Jon-e már? Egyszerre, mintha villanyútás erte volna, felugrott a hintaszékéből . . . a lépcsőről könnyu, ruganyos léptek nesze hallatszott be; tágra nyult szemével az ajtóra nézett . . .

S az ajtó kinyílt és belépett rajta — — oh nem, nem a patchoulis, keztyus, érzélgős udvarló, hanem a komor, erőteljes, bozontos szakállú férj: Förster László. Nagy, nehéz csizmáitól suru, dús hajáig a portól egészen belepve. Férfiás, kemény arca naptól barnult, oldalán kard s napszitta tisztí sapkáját kezébe fogva, karjait ölelésre tartja a meglepett szép asszony felé:

— Édes Margitom, itthon vagyok!
Az asszonyka zavarában alig tud szóhoz jutni.

— Te, te vagy az László, hogy johettél haza?

Hal' istennek, hazabocsátottak azon a címen, hogy itthon a hivatalban nélkülözhetetlen vagyok, Dehát, nem is orosz, Margit?

— Dehogy nem, hanem hát . . . la . . . a meglepetés . . . mégis surgonyozhettél volna, hogy jössz.

— Megakartalak lepni édes . . . mondá a

Vagyontalan szülők kitűnő előmenetelt tanúsított ifjai — (kinek bizonyítványaikban egyetlen elégséges sincsen) — a tandíj teljes vagy részleges elengedéseért kellően okadatolt és bizonyítványokkal ellátott, a magas miniszteriumhoz intézett folyamodványukat a felvétel alkalmával az igazgatóságnál nyújtják be.

Bár mily felvilágosítással készséggel szolgál
az igazgatóság.

Tán-z koszorú A helybell fiatal iparosok jövő vasarnaptól kezdve minden héten táncestélyt rendeznek a városkerti vendéglő helyiségeiben. A tánc kedvelő ifjúságot szívesen látja a rendezőség.

Jova Nikolics zenekara nemsokára ismét hazatér a fővárosból, s felváltva hol Milleker, hol az „International” szállókban fog hangversenyezni.

A beiratások a jövő 1894/95-iki tanévre a helybeli községi népiskolánál f. hó augusztus hó 29. 30. és 31-én történnek. Az 1868. évi 39. t.-cikk 1. §-a értelmében a szülők és gyámok kötelessége, gyermekeiket illetőleg gyámgyermeküket a 6. életév kezdetétől a 12. életév betöltéséig a mindennapi rendes iskolába küldeni. A felvételt önjárató tanuló kötelessége, keresztlevéllel kimutatni, hogy az előirt életkort már elérte. Azon tanulók azonban, kik 2. életévüket már túlhaladták, a fennevezett t.-cz. értelmében kötelesek, 15. életévük betöltéséig az ismétlődő iskolát látogatni; ezeknek felvétele is a fenn nevezett napokon történik. A beiratások a mostani népiskolai épületben régi főreáliskola, fehértemplomi utca tartanak meg. Figyelmeztetjük tehát a szülőket és gyámokat, hogy gyermekeiket a meghatározott napokon vétessék föl az iskolába, nehogy egyes késedelmezők a tanév kezdetét zavarják. Szeptember hó 1-én reggel 8 órakor a helybeli rom-kath. egyházban ünnepélyes istentisztelet. „Veni sancte” lesz, melyen minden tanulónak részt kell vennie. A rendes előadások szept. hó 3-án kezdődnek.

A városi polg. leányiskolába a beiratkozások az 1894/95. iskolaévre aug. hó 29. — 30. és 31. napjain történnek a városi leányiskola épületének munkatérjében. Beirattási díj gyanant helybeliek 45 krt., vidékiek pedig 3 frt. 45 krt. tartoznak fizetni. A polg. leányiskola első osztályába csakis oly növendékek vétetnek föl, kik 10. életévüket betöltötték s az elemi iskola 4. osztályát sikeresen végezték. A kik ezt bizonyítvánnyal nem igazolhatják, felvételi vizsgát tartoznak letenni. A polg. iskola többi osztályaiba csak oly tanulók léphetnek fel, kik a megfelelő

férfi. Valóban, édes Margitom, nagyon ideje volt, hogy hazajöjjenek, az ember csak akkor ismeri igazán a saját boldogságának is a becstét, mikor nélkülözni kénytelen azt.

Özintén gyanútlanul szerelmesen tekintett a szép asszony szemei közé és Margit — a mint, rá nézett e komoly, becsületes, férfias arcra, onkenytelenül szegyenkezve sötötte le szemét. Odasimult a férje karjai közé s bájos, nyugtalan fejét bunbanóan hajtotta annak széles, nagy mellére . . . Mégis, mégis különb így a férfi!

Förster leült a kerevetre, odavonta magához s átkarolta a szép nőt, szerelmesen suttozva neki:

— Édes szerelmem, mennyire vágytam utánad!

— Nagyságos Rétháti Miklós ur van itt, jelente a szakácsné, kinyitva az ajtót.

Margit boszusan tekintett rá. „Az a majom?” s kérdőleg, zavarttan nézett férjére.

Rétháti Miklós a félig nyitott ajtón át hallhatta a Förster mély, baszszus hangját:

— Mondja meg a nagyságos urnak, hogy betegek vagyunk mind a ketten.

Margit két gömbölyű karjával engesztelőleg, halásan atfonta férje nyakat, könnyes szemét lesütve, halkán rebegte:

— Igazad van, te édes drágám, csakugyan beteg vagyok? majd meghalok már utánad!

Milyen jó is itt a te két erős karod között egy ilyen gyonge asszonynak! Milyen boldogság itt élni veled, ebben a szerelmes, puha kis fészekben! . . .

. . . S Förster László nem is sejtette, sohasem is tudta meg, milyen közel volt hozzá, hogy ezt a balványozott, szerelmes fészket örökre elveszítse.

Körinczy György.

életkor mellett az illető osztályra képesítő bizonyítványt mutathatnak fel, vagy ennek hiányában a felvételi vizsgát sikeresen kiállják. Szeptember 1-én reggeli 8 órakor ünnepi istentisztelet „Veni sancti” tartatik, melyre minden növendék köteles megjelenni. A rendes oktatás hetfőn szept. 3-án kezdődik. A polg. iskolába való beiratkozással egyidejűleg eszközöltetnek a városi gyermekertbe való beiratkozások is a leány-iskolaépület tartsalgó termében.

Mayering Emma nyilvánossági joggal ellátott 4 elemi- és 4 polgári osztálylyal bíró leány nevelő- és tanintézetében a beiratások az 1894/95-iki tanévre augusztus hó 26-án kezdődnek. A tanév szeptember 1-jén, a rendes tanítás pedig hetfőn, 3-án veszi kezdetét.

Iskolai értesítés. A Gerő-féle nyilvánossági joggal felruhazott magán elemi fiú-iskolában az 1894/95. tanévre szülő beiratások folyó hó 27-én kezdődnek. A tanítás szeptember hó 1-én kezdődik. E kitűnő magán tanintézetet, mely a magyar nyelv tanításában is valóban ritka szép eredménnyel működik melegen ajánljuk a t. cz. szülék figyelmébe és pártfogásába.

Szülék és tanügybarátok figyelmébe.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületéhez, újabban a következők fordultak eseregyermekéért. **Stross Simon** kereskedő Félégyháza 11 éves leányát, egy másik félegyházi kereskedő 11 éves fiát kívánná, de csak izraelita családhoz mind kettőt cserébe adni. **Katona Ferencz** lókereskedő Szeged (berlini körút 7. sz.) 11 éves fiú; **Dr. Szigeti Lehel** ügyvéd jog akadémiai tanár Kecskemét 9 éves fiú. **Kocsis József** evang. ref. kerkész Sónkád u. p. Kölcse 9 éves fiú. **Juhász János** földbirtokos Battonya (Csanád megye) 10 éves fiú. **Török Kálmán** kir. telekönyv vezető Hódmező-Vásárhely. 13 éves leány. **László Gyula** városi tanácsos Szeged 7 éves fiú cserébe vagy kosztba. — **Kéry János** földbirtokos (Csongrád megye) Sándorfalvi pusztá utolsó posta Szatmaz. 9 és fél éves fiú ugyan ő keres három kis leánya (tizenegy éves. nyolcz és hét éves) mellé nevelő nőt, aki a gyermekeket főképen a német nyelvre tanítaná. **Nagy Pál** birtok nyilvántartó adó ügyvezető Hódmező-Vásárhely 13 éves és 9 éves leánya. **Özv. Lovasy Menszár** Lajosné szül. Szentkirályi Beke Eszter Nagyvárad köfaragó utca. 13 éves fiú. **Kilényi János** városi számvéző Arad 14 éves fiát és 10 éves leányát (cserébe vagy kosztba.) **Horcsky Béla** közs. isk. tanító Tiszaföldvár (Jásznagy Kunszolnok megye.) 12 éves leány. **Szabó Lajos** szolgabíró Battonya 11 éves fiú. **Bánkövy Sándor** rom-kath. kántortanító, Sánta (Borsod megye.) 11 éves fiú. **Fazekas Lászlóné** Kunszentmárton, 8 éves leány. **Dús Gerő** ev. ref. tanító Mezőberény, 11 éves leány 7 éves fiú. **Mészáros Istvan** földbirtokos Félégyháza 10 éves fiú. **Ring Mihály** városi hivatalnok Félégyháza 15 éves leány, a csere gyermek lehetőleg leány legyen. **Ring György** takarékpénztári pénztárnok 9 éves leány K-Félégyháza. **Elek István** szabó mester K-Félégyháza 11 éves fiú. **Rosner Gyula** tollkereskedő 11 éves fiú K-Félégyháza.

Borászati tanfolyam. A földmívelési minisztérium november 1-vel egy évig tartó felső tanfolyamot nyit borászok részére. Ezen ingyenes tanfolyamot, csak olyanak látogathatják a kik a Magyar-Ovári akadémiát kitűnő sikerrel végezték. Szegény hallgatók részére tíz 600 frtos osztondij rendelkezésre áll. Folyamodványok augusztus 25-ig a földmívelési minisztériumhoz intézendők.

Lapunk szerkesztőjét családi ügyei Gomör megyébe szolitottak, nagy fájdalomra egyik fiatal barátunknak, ki hatalmas dictionára készült volt Lajos napjára. Átadta a kárba veszett művét, de nem bocsátottuk a dűborogve dolgozó rotációs nyomtató gép festékes hengerei alá, majd csak úgy adjuk át a visszatevőnek, hogy

a jövő szám szerkesztői üzeneteiben adja meg a választ. — Barátai és tisztelői különben közösen aláirt levélben fejezték ki neki üdvözlőtüket.

Az erdélyi református papok hazafias és közgazdasági szempontból üdvös mozgalmat szándékoznak megindítani. Ugyan is a görgegyi év. ref. egyházmegye mult hónap 23-án tartott közgyűlésének megbízásából az elnökség egy nyílt levélben az erdélyi összes lelkesi kart felszólítja a községi hitelszövetkezetek alakítása ügyében. E szövetkezetek célja egyfelől: tagjainak erkölcsi és anyagi jólétét fejleszteni, másfelől: a társadalom különböző osztályait egymáshoz közelebb hozni, a barátságos érintkezést lehetővé tenni. Tagja lehet vallás és nemzeti-ségi különbség nélkül minden becsületes ember. A ki uszoráskodik, vagy a felekezetek s nemzetiségek közt egyenlenséget szít, azt szövetkezetbe nem veszik be, vagy ha már beveték — kizárják. A heti befizetés mindenn tag részére 10 kr., mennyit a legutolsó napszám is meg tud takarítani. Fenn említett egyházmegye Maros-Torda megye 7 községében már sikeres kísérletet tett a hitelszövetkezetek megalapításával, s a pestmegyei szövetkezet védőszárnya alatt szép eredményt ért el. E gyakorlatban való tanulmányozás után bocsátja ki felhívását. Az eszme valóban szép s ha sikerül az egész területen megvalósítani, nagy áldás lesz a népen s a szegény községeken, mert minden megterhelhetés nélkül a föld népe képes lesz magának egy kis tökélet gyűjteni. A kölcsönfelvételek alkalmával pedig nem kerülnek az uszorások körmei közé. Szóval, mint a felhívás végzi: minden ember, ki a nevezett szélra szövetkezik, érezni fogja hogy Magyarországon, legyen valaki szász, román, zsidó, magyar vagy tót és imádjá az istent bármely templomban, bármely nyelven is; ha becsületes, közöttünk vagyoniilag is saját erején boldogul. Érezni fogja azt, hogy hazánkban nem a felekezeti és nemzeti-ségi izoláltság azon út melyen halani kell, hanem az, ha minden nemzeti-ség egyetértéssel, közös jólét fokozásával a hazának, egyházának és nemzeti-ségének derék polgarokat nevel, kik vállvetve működjenek egymás javára, boldogulására és hogy a közöttünk rosz indulattal tamasztott félreértésekből eredt ellenségeskedésnek csiráját is kioltassuk.

Bortermelők és borkereskedők figyelmébe.

Az „Egyesült magyarhoni üvegyárak részvénytársasága” sötét üvegpalczkgyárat létesített Salgó Tarjában állami támogatás mellett. A gyár évi 5 millió drb. üvegpalczki előállítására czélozó vállalat, hivatal van, a külföldi ipar hasonlónémü termékeivel versenyre kelve, czikkeivel a magyar piacot ellátni és idővel az országot a külföldi ipar ezen ágától teljesen függetleníti.

Az „Órálló” cz. alatt sárospatakon január — júniusban hetenkint kétszer megjelent polit., társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap, mely fél évi fenállása alatt a közvélemény és sajtó kiválóan meleg elismerését vívta ki s úgy a hagyományos magyar szabadelvűség, mint a protestantizmus szolgálatában teljes buzgósággal igyekezett működni, legyőzve az elébe tornyosult nehézségeket, melyek miatt 2 hóig szünetelni volt kénytelen, f. évi szeptember 1-én újra megindul. Hetenkint 2-szer fog ezután is megjelenni; előfizetési ára marad egy óra 50 kr, negyedévre 1 frt 50 kr. szerkesztőtárs ifj. Dr. Mitrovics Gyula, főmunkatárs Csengey Gusztáv lesz. A megrendelés könnyítése végett kötelező jelentkezés is küldhető, mely esetben az előfi pénz utalványozása októker 1-ig elhalasztható. Kötelező jelentkezést, ha más időtartam nincs kitéve, egy évre szólónak tekintünk, de az előfizetés ez esetben is beküldhető negyedévi részletekben is. Előfizetési pénzek és jelentkezések aláíratthoz küldendők. Sárospatak, 1894. aug. 15. Dr. Bartha Béla jogtanár, az „Órálló” polit. lap felelős szerkesztője és tulajdonosa.

Vasúti menetrend. Fehértemplomról érkezik: 5.21 reggel, 1.02 délben és 6.10 este, Temesvár felé indul 5.26 reggel, 1.07 délben 6.35 este. Temesvárról érkezik: 7.45 reggel, 2.08 délben és 10.09 este. Fehértemplom felé indul: 7.54 reggel, 2.12 délben, 10.17 este. Nagybecskerekéről érkezik: 12.49 délben, 5.31 délután 5.10 reggel. Becskerek felé indul: 5.50 reggel, 2.25 délután, 7.10 este.

Hirdetmény.

Az 1886. évi XXI. t.-cz. 25. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a legtöbb adót fizetők kimutatása az 1895. évi virilisták névjegyzékének összeállítására czéljából folyó évi augusztus hó 27.-től bezárólag szeptember hó 3-ig a hivatalos órák alatt a netáni felszólamlások beadhatása végett a városi főjegyzői irodában (3. sz. szoba) közszemlére ki lesz téve.

Verseczen, 1894. évi augusztus hó 23-án.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester

1454. sz. — tkvi 1894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A károlyfalvi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Márkus Gyula budapesti hej. czég végrehajtatónak Beuder Filipina károlyfalvi lakos végrehajtatást szenvedő elleni 309 frt. 52 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtatási ügyében a károlyfalvi kir. járásbírósg területén levő Károlyfalvi községben fekvő és a károlyfalvi III kötet 1263 lapszámú tkvben foglalt 491 ösz. iv sz ház és 10 □-l házhelyre 560 frt becsértékben és ezennel megállapított kikiáltási árban árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi szeptember hó 7-ik napján d. e. 9 órakor a károlyfalvi kir. jbiróság tkvi. irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsértékének 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. törv.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkkvi hatóság.

Kelt Károlyfalván 1894. évi június hó 22-én.

Gerle, kir. jbiró.

A kolera veszély idejében.

Mindenkinek maga iránti kötelessége hogy a betegség mibenlétét és azokat az eszközöket melyekkel magát megóvhatja megismerje, és a hatósági intézkedésekről tudomással birjon: ekkor azon megnyugvást nyeri, hogy a kolera ellen van bizonyos gyógyszer, és hogy bizonyos fokig a betegségtől bárki is megóvhatja magát.

Különösen vigyázni kell az emésztési zavarakra, székrekedésekre és hasmenésre. Az egészséges emésztés fenntartása érdekében örizedni kell a rendetlen életmódtól a nehezen emészthető ételektől és mindazon káros dolgoktól melyek azt előidézhetik. Különösen a gyomor meghűtésétől. Az egészséges emésztést nagymértékben előmozdítja a Mária-Zelli, Brádi E. gyógyszerész által készített gyomor csöppek, melyek a gyomor erősítésére is nagy hatást gyakorolnak.

A Mária-Zelli gyomor csöppek az emésztést előmozdítják és e tulajdonságoknál fogva a legkeresettebb és legkitünőbb haziszert képezik, különösen rögtöni megbetegedéseknel. Ezen gyomor csöppeket bármely gyógyszerárban meglehet szerezni.

Vigyázni kell arra, hogy a Brádi E. alairás rajta legyen, egy üveg ára kisebbé 40 kr. nagyobbé 70 kr.

2507. sz. — 1894.

Hirdetmény.

Az 1894. 5. évre megállapított hadmentességi díj és fegyver adó kivetési lajstrom a tekintetes m. kir. pénzügyigazgatóság 59207. XI. 94. szamu körrendeletével leküldetvén, az 1883. évi 44. t. sz. 16. §-a értelmében folyó évi augusztus hó 27-étől szeptember hó 3-ig a városi adóhivatal helyiségében közszemlére kitétetik.

Azon adózók, kik az illető adó kivetési lajstromban megállapított adónemmel már a mult évben megróva voltak a lajstrom kitételétől számított 15 nap alatt — azon adózók pedig, a kik a kivetési lajstromban megállapított adónemmel most első ízben rovattak meg, az adó könyvecskéikre történt bejegyzés napját követő 15 nap alatt kötelesek esetleges felszólamlásaikat alulirt városi adóhivatalnál annál bizonyosabban benyújtani, mert később benyújtott felszólamlások figyelembe vétetni nem fognak.

Vásosi adóhivatal Verseczen, 1894. é. aug. hó 23-án.

Bodry Mihály,

tanácsnok mint városi adóhivatali főnök.

6622. szhoz. — 1894.

Hirdetmény.

Hivatkozással a mai napon 6622 sz. alatt kibocsátott polgármesteri hirdetményre és az 1886. évi XXI. t.-cz. 28. §-ara ezennel közhírré tétetik, hogy az igazoló választmány f. é. szeptember hó 4-ik napján d. e. 9-11 óráig és d. u. 3-5 óráig a főjegyzői irodában az 1895. évi virilisták névjegyzékének összeállítására és a netáni felszólamlások tárgyalására végett nyilvános ülést fog tartani.

Azok, kik az idézett t.-czikk 26. §-ában említett kedvezményt igénybe venni óhatják, kötelesek ugyanazon t.-czikk 27. §-a értelmében az ulések tartama alatt az igazoló választmány előtt szóval vagy irásban ebbeli jogosultságukat igazolni.

Igazoló választmány Verseczen, 1894. évi augusztus hó 23-án.

Dr. Demetrovics Mihály,

elnök

Kirchner J. E. özvegyének

Verseczen saját házában

41 év óta fennálló, gőzerővel működő s a legújabb rendszerű gépekkel felszerelt

könyvnyomdája

ajánlja magát mindennemű nyomtatványok uoy mint:

ujságok, különféle művek, röpiratok,

árjegyzékek, számlák, étlapok, látogatójegyek,

eljegyzési kártyák, czimlapok, bali meghívók,

gyászjelentések, valamint czimkéek, árújegyek,

arany, bronz vagy szini előállítására

Elvállal továbbá körözvények, gyászjelentések, tabellák készítését minden hazai nyelven, s a legjutányosabb árak mellett.

A felvételi iroda, és könyvkereskedés mely az Andrassy-sétatár és az iskola-úteza sarkán lévő Kádits-féle házában van elhelyezve, elvállal mindennemű megrendelést az összes bel- és külföldi hírlapokra, regényekre, divatlapokra és minden e szakba vágó dolgokra.

Ugyanott kaphatók minden fajta irodai szerek a legnagyobb választékban s a legjutányosabb árakon.

A XXXVIII. évfolyammal bíró első verseczi német lap, a „Werschetzer Gebirgsbote“ és „Délvidék“ szerkesztősége és kiadóhivatala számára a hirdetések, felszólamlások és levelek a felvételi irodában is elfogadtatnak.

Mindennemű nyomtatványok a jegyzői irodák részére.